

Національно-культурна специфіка мовленнєвої поведінки

Анотація. Дисципліна “Національно-культурна специфіка мовленнєвої поведінки” належить до переліку дисциплін гуманітарного напрямку, запропонованих аспіранту для вільного вибору.

Комунікативна поведінка визначається як сукупність норм і традицій спілкування людей. Вона реалізується в стереотипних висловлюваннях, мовленнєвих кліше, з одного боку, і, з іншого боку, в суто індивідуальних мовленнєвих проявах мовної особистості. До цього слід додати невербальні засоби комунікації, що дозволяє визначити комунікативну поведінку як сукупність норм і традицій спілкування конкретного народу в різних комунікативних ситуаціях.

Дослідження мовленнєвої поведінки народу стає актуальним в період глобалізації, що пов'язано з розширенням міжнародних контактів, зростаючим інтересом науковців гуманітарних наук до міжкультурної комунікації і до міжкультурного взаєморозуміння, національної самобутності різних народів. Національна культурна специфіка мовленнєвої поведінки зумовлена також позамовними чинниками, серед яких, окрім процесу глобалізації, додаються міжетнічні конфлікти, які потребують врегулювання, що підвищує важливість досліджень у сфері міжкультурної комунікації, когнітивної лінгвістики, теорії мовленнєвого впливу.

Вивчення мовленнєвої поведінки в різних сферах мовленнєвого спілкування, таким чином, має також практичний інтерес.

Кількість кредитів: 4

Мета навчальної дисципліни полягає, в тому, щоб обґрунтувати теоретичні засади міжкультурного спілкування з опорою на національно-культурну своєрідність мовної картини певного народу і національно-культурну специфіку мовленнєвої поведінки окремих представників окремої нації; зосередити увагу на таких компонентах національно-культурної специфіки мовленнєвої поведінки, як культурні традиції національної спільноти в організації процесу комунікації, специфіка національних етикетних норм, особливості соціального і ролевого символізму в межах конкретної нації. Все це дозволяє співставити моделі мовленнєвої поведінки чужої та рідної культури, дозволяє уникнути неадекватного сприйняття одного народу іншим, руйнує існуючі негативні стереотипи.

Кількість кредитів: 4

Викладач: д. філол. н., проф. З.О. Гетьман

Попередні вимоги:

Аспірант (адюнкт) повинен знати: вільно володіти українською / іспанською/ англійською мовами; основними прийомами пошуку та аналізу наукової інформації; знати основи теорії комунікації та культурології; мати уяву про національну, мовну та концептуальну картини світу.

Після прослуховування курсу аспірант (адюнкт) повинен вміти: усвідомлено розуміти специфіку міжособистісного та соціально-орієнтованого спілкування, особливості мовленнєвої та немовленнєвої поведінки в різних комунікативних ситуаціях; з огляду на міжкультурне взаєморозуміння та національну самобутність вміти застосовувати мовленнєві стратегії та тактики; вміти співвіднести культуру мовлення і мовленнєву поведінку; самостійно критично мислити, аналізувати і синтезувати, оцінювати здобуту інформацію.

Змістовий модуль:

Специфіка мовленнєвої поведінки українців, іспанців і англійців.

Мова викладання: українська / іспанська / англійська

Місце у структурно-логічній схемі: ДВА.3.01.17 читається на другому році навчання.

Термін вивчення: викладається в обсязі 120 годин (4 кредитів ЄКТС), зокрема: лекцій – 18 годин, практичні заняття – 4 годин, консультацій – 2 години, самостійна робота – 96 години, форма контролю – екзамен.